

De waeg wieze!

Es klein jungske speeldje ich dökker mit mien hundje op oze stoep vää
't hoes. op eine kieër staptje einë nuje kaplaon van ziene fiets en vroeg
mich of ich hem de waeg nao 't poskantoar wól wiese. Ich wees 'm toen
het hoes van ome Harie Hover, de köster. In dem zien hoes voor ein
poskantuirke gevestigdj en Lies zien dochter beheerdje det. Hae zag
“danke” en köms doe zóndig ouch nao de kirk; den wies ich dich de
waeg nao de hemel”. Ich zag “mer eerwaarde doontj ein bietje normaal,
geer wétj neet éns de waeg nao 't poskantoar!

Sef

De weg wijzen,

Als kleine jongen speelde ik vaker met mijn hondje op de stoep voor ons
huis, Op een keer stapte een nieuwe kapelaan van onze parochie af en
vroeg mij of ik hem de weg naar het postkantoor kon wijzen. Ik wees
hem toen naar het huis van meneer Harrie Hover onze koster. In zijn
huis was een klein postkantoor gevestigd, dat door zijn oudste dochter
Lies beheerd werd. De kapelaan zei: “Dank je wel en als jij zondag naar
de kerk komt zal ik jou de weg naar de hemel wijzen.” Ik was even de
kluts kwijt , maar toen antwoordde ik : “Maar eerwaarde, U wilt mij de
weg naar de hemel wijzen ?? en u weet niet eens de weg naar het post-
kantoor” En dat lag amper honderd meter van de kerk!

Sef